

przez władze wyższej instancji. Wyjątek stanowią orzeczenia o zmianie rabatów dla przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych i przedsiębiorstw specjalnych; odwołania od tych orzeczeń nie wstrzymują wykonania orzeczenia, natomiast uchylene lub zmiana orzeczenia powoduje co do wysokości rabatu odpowiednie skutki wstecz od daty, od której zaskarżone orzeczenie weszło w życie. W wypadkach, gdy chodzi o odwołania w sprawach orzeczeń o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji, jeżeli pozostawienie koncesjonariusza w jego prawach mogłoby narazić interesy Polskiego Monopolu Tytoniowego na straty, władza orzekająca cofnięcie koncesji może zawiesić koncesjonariusza w jego prawach, aż do decyzji władzy odwoławczej.

§ 40. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego komunikować się będzie z urzędami skarbowymi akcyz i monopolów państwowych za pośrednictwem właściwych izb skarbowych (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego); w wypadkach nagłych może jednak przesyłać swe zarządzenia bezpośrednio urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych, przysyłając równocześnie odpisy tych zarządzeń izdom skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu).

O decyzjach swych w sprawie nadania i cofnięcia koncesyj oraz o ewentualnych wypadkach wygaśnięcia koncesyj na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie zawiadamiała właściwe izby skarbowe i urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 41. Przepisy zawarte w postanowieniach §§ 11, 16, 17 nie naruszają w niczym już zawartych lub zawieranych w przyszłości umów z zarządami monopolu zagranicznych co do wzajemnego dopuszczenia do sprzedaży wyrobów tytoniowych polskich i zagranicznych; o ileby z tych umów wynikał obowiązek dopuszczania do sprzedaży wyrobów zagranicznych w szerszym zakresie, aniżeli to wynika z postanowień § 11, lub za rabatem wyższym od przewidzianego w §§ 16 i 17, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie uprawniona do wydawania odpowiednich zarządzeń w stosunku do koncesjonariuszów.

§ 42. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może, niezależnie od innych postanowień niniejszego rozporządzenia, cołać koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na przedsiębiorstwa specjalne bez podania powodów i bez wypowiedzenia, wyznaczając koncesjonariuszom sześćmiesięczny termin na zlikwidowanie przedsiębiorstwa z prawem prowadzenia przez ten czas sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 43. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. obniżenie rabatów handlowych, posiadanych przez hurtownie tytoniowe w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, może być uskutecznione przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego bez zgody kon-

cesjonariusza za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia rabatu.

§ 44. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może bez zgody koncesjonariuszów zmieniać granice rejonów, wyznaczonych dla hurtowni rejonowych, zawiadamiając koncesjonariusza o zamierzonej zmianie granic rejonu na 1 miesiąc naprzód.

§ 45. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*

267.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 marca 1932 r.

o zniesieniu Głównego Urzędu Ubezpieczeń.

Na podstawie art. 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 619) Główny Urząd Ubezpieczeń zostaje zniesiony z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Od tego terminu zwierzchni nadzór nad kasami chorych i bezpośredni nadzór nad związkami kas chorych w granicach ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) oraz rozstrzyganie w ostatniej instancji zażeń na decyzje okręgowych urzędów ubezpieczeń należą do Ministra Pracy i Opieki Społecznej, bezpośredni zaś nadzór nad kasami chorych w granicach powołanych wyżej przepisów — do okręgowych urzędów ubezpieczeń.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 lipca 1924 r. w sprawie ustanowienia i kompetencji Głównego Urzędu Ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 619).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*